

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 45, 46 en 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode
- Definitieve goedkeuring

Met dit ontwerp van besluit wordt een knelpunt uit de huurprijsberekening voor sociale huurwoningen weggewerkt. De impact van het meerekenen van het referentieinkomen voor de huurprijsberekening van inwonende familieleden met een ernstige handicap wordt gemilderd en er wordt een dubbele gezinskorting bepaald voor die personen. Het ontwerp is aangepast aan het advies van de Raad van State.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Dit dossier heeft betrekking op het beleidsveld Wonen en op het inhoudelijk structurelement 2: Ondersteuning vraagzijde woningmarkt.

De strategische doelstelling 2 (SD 2) Versterkte inspanning om wonen beter betaalbaar te maken en de operationele doelstelling 2.3 (O.D.2.3) Betaalbaar sociaal huren stimuleren voor wie het nodig heeft liggen aan de oorsprong van dit dossier.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Op 4 februari 2020 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 19, 45, 46 en 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (VR 2020 0402 DOC.0120-2) met het oog op advies van de Vlaamse Woonraad.

Op 21 februari 2020 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 19, 45, 46 en 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (VR 2020 2102 DOC.0162) met het oog op advies van de Raad van State.

Op 28 februari 2020 heeft de Raad van State advies 67.047/3 over het voorontwerp gegeven. Het advies was aangevraagd binnen een termijn van vijf werkdagen omwille van spoedeisendheid. De Raad van State heeft echter het spoedeisend karakter niet aanvaard voor de wijziging aan artikel 19, eerste lid, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (verder Kaderbesluit Sociale Huur) maar wel voor de artikels die verband houden met de wijziging aan de huurprijsberekening artikels 45, 46 en 78 van het Kaderbesluit Sociale Huur. De wijziging aan artikel 19, eerste lid, 3° van het Kaderbesluit Sociale Huur wordt opgenomen in een apart ontwerp van besluit dat opnieuw voor advies aan de Raad van State wordt voorgelegd. De repliek op het advies van de Vlaamse Woonraad en van de Inspectie van Financiën wordt in deze nota dan ook beperkt tot de artikels die verband houden met de wijzigingen aan artikels 45, 46 en 78 van het Kaderbesluit Sociale Huur.

Advies Vlaamse Woonraad

Het advies van de Vlaamse Woonraad (advies 2020-01), als bijlage bij deze nota gevoegd, werd gegeven op 14 februari 2020.

Het advies geeft geen aanleiding tot wijzigingen. Hierna wordt gerepliceerd waarom er geen wijzigingen noodzakelijk zijn.

De Vlaamse Woonraad geeft aan dat ze het voornemen om rekening te houden met het inkomen van alle gezinsleden heeft bijgetreden in haar advies van 27 september 2018 over de vereenvoudiging van het Kaderbesluit Sociale Huur (BVR van 24 mei 2019) maar wel met aandacht voor specifieke situaties. De Raad betreurt wel dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar advies om de effecten op de bestaande huurovereenkomsten te monitoren en bruuske wijzigingen te voorkomen. De Raad roept op om bij de komende evaluatie van de sociale huur de problematiek beleidsdomeinoverschrijdend te behandelen. De globale inkomensproblematiek zou mee in rekening moeten worden gebracht om globaal de impact na te gaan in relatie tot de armoedeproblematiek.

De stellers van het ontwerp nemen van deze algemene opmerkingen akte, maar wijzen er wel op dat voor zover mogelijk het effect van de nieuwe huurprijsberekening werd toegelicht in de nota's aan de Vlaamse Regering, die ook aan de Vlaamse Woonraad werden overgemaakt. Enkel voor de finale volledige impact was het wachten op een volledige dataverzameling door de sociale huisvestingsmaatschappijen van de noodzakelijke woningkenmerken en energetische kenmerken. Wat het inkomen betreft, moesten de sociale huisvestingsmaatschappijen die gegevens nog verzamelen omdat voorheen het inkomensbegrip geen rekening hield met het inkomen van inwonende familieleden *tot de tweede* graad met een ernstige handicap. Deze informatie was ook pas einde 2019 voorhanden.

Naast het algemeen advies, werden ook nog een aantal aandachtspunten van het Vlaams Huurdersplatform (VHP) doorgegeven. Deze eerder technische opmerkingen kunnen niet worden bijgetreden, en wel om de volgende redenen :

- VHP merkt op dat de dubbele gezinskorting voor inwonende meerderjarigen met een ernstige handicap enkel geldt voor een familielid, terwijl het toepassingsgebied van artikel 1, 1ste lid,

19° b) van het Kaderbesluit ruimer is en het familielid van elk inwonend lid van het gezin omvat.

Repliek : Onder de vorige regeling tot einde 2019 verloor het inwonend kind met een ernstige handicap bij verlies aan status minderjarigheid en/of kinderbijslag ook de dubbele gezinskorting. Dit blijft ongewijzigd.

- VHP merkt op dat het mogelijk niet-overeenstemmen van de vrijstelling voor mantelzorgers waarbij een incongruentie kan optreden tussen enerzijds artikel 1, 1ste lid, 13° en 14° van het Kaderbesluit (verwijzend naar de begrippen mantelzorg en mantelzorger in het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009) en anderzijds artikel 3 van voorliggend ontwerp van besluit (met een andere draagwijdte).

Repliek : De scope van mantelzorgers is breder, maar wordt hier dus niet bedoeld. In het sociaal huurstelsel worden de begrippen 'mantelzorg' en 'mantelzorger' van het Woonzorgdecreet uitsluitend gebruikt in de context van een voorrang lokale binding.

- Het VHP merkt op dat de vrijstelling van een bepaald bedrag in de inkomensberekening mogelijk (ongewild) beperkend is uitgewerkt (en enkel geldt voor zover de persoon met handicap een familielid is van de referentiehurder of de partner).

Repliek : Het inkomen van de wettelijke of feitelijke partner van de referentiehurder werd onder de vorige regeling ook niet ten dele vrijgesteld. Bij de vroegere inkomensdefinitie ging het ook om de familieleden van de referentiehurder of van zijn wettelijke of feitelijke partner en niet om de referentiehurder zelf of zijn partner.

- Als laatste merkt het VHP op dat wanneer een persoon, met een gehandicapte meerderjarige zoon of dochter, als partner komt inwonen, door het feit dat de partner pas na een jaar als huurder kan worden beschouwd, de vrijstelling en de dubbele gezinskorting pas geldig zijn na het verstrijken van een jaar.

Repliek : Het is zo dat een feitelijke partner die na de aanvang van de huurovereenkomst komt bijwonen, slechts huurder kan worden na 1 jaar feitelijk samenwonen en als zij/hij samen met de referentiehurder voldoet aan de toelatingsvoorwaarden. Tot zolang is hij/zij een bijwoner, zonder persoonlijk woonrecht. Dat heeft inderdaad als gevolg dat er 1 jaar geen vrijstelling is voor de gehandicapte meerderjarige zoon of dochter. Na dat jaar zal die vrijstelling er wel zijn. Uitzonderingen worden enkel toegestaan aan zij die het persoonlijk woonrecht hebben.

Advies Raad van State

Het advies van de Raad van State (advies 67.047/3), als bijlage bij deze nota gevoegd, werd gegeven op 28 februari 2020.

Ontvankelijkheid van de adviesaanvraag

Zoals hoger vermeld, is de Raad van State van mening dat de motivering voor de wijziging van artikel 19, eerste lid, van het Kaderbesluit Sociale Huur geen pertinente en voldoende concrete gegevens bevat die het aannemelijk maken dat de regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze beroep moest gedaan worden op de spoedprocedure (advies binnen vijf werkdagen). De Raad besluit dan ook dat de adviesaanvraag wat de wijziging van artikel 19 van het Kaderbesluit Sociale Huur betreft, niet ontvankelijk is en dat die bepaling uit het ontwerp moet worden geschrapt en dat de rest van het ontwerp daaraan moet worden aangepast (bv. het opschrift van het ontwerp).

Het ontwerp is aan deze bevindingen aangepast.

Rechtsgrond en vormvereisten

De opmerkingen van de Raad van State betreffende de rechtsgrond en de vormvereiste in de aanhef zijn in het ontwerp verwerkt.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Met dit ontwerp worden een aantal wijzigingen aangebracht aan het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (verder het Kaderbesluit Sociale Huur).

De wijzigingen aan artikel 45, 46 en 78 van het Kaderbesluit Sociale Huur houden verband met de gewijzigde huurprijsberekening die van toepassing is vanaf 1 januari 2020. Sinds die datum worden de inkomens van de huurders en alle meerderjarige gezinsleden met uitzondering van de kinderbijlaggerechtigde kinderen, meegerekend voor de huurprijsberekening. Vóór die datum waren er een aantal uitzonderingen. Ongehuwde kinderen die vanaf hun meerderjarigheid zonder onderbreking deel uitmaakten van het gezin en die minder dan 25 jaar oud waren op het ogenblik van de referentiedatum werden niet meegerekend. Het inkomen van inwonende ascendenten werd slechts voor de helft aangerekend. Het werd niet aangerekend voor familieleden van de eerste en de tweede graad die erkend waren als ernstig gehandicapt of die ten minste 65 jaar oud waren. De motivering was dat alle personen die het woongenot hadden van de sociale huurwoning, dienden bij te dragen in de huurprijs.

De nieuwe huurprijsberekening heeft onbedoeld als tekortkoming dat het inkomen van personen met een handicap die bij de huurders bijwonen mee in rekening wordt genomen.

Voor deze benadeelde doelgroep, dringt een aanpassing zich dan ook spoedig op.

Concreet worden de volgende maatregelen vooropgesteld.

Eenzijds wordt het referentie-inkomen of een gedeelte ervan van de familieleden van de eerste, tweede en derde graad van de huurder die erkend zijn als ernstig gehandicapt, vrijgesteld voor de huurprijsberekening. De vrijstelling is gelijk aan het geïndexeerde bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming toegekend aan de personen die behoren tot categorie B als vermeld in artikel 6, §1, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap. Als de vrijstelling groter is dan het referentie-inkomen van het familielid, wordt ze begrensd tot het referentie-inkomen van dat familielid.

Anderzijds zullen familieleden van de eerste, tweede en derde graad van de huurder die een ernstige handicap hebben een dubbele gezinskorting krijgen. Het betreft hier dan de familieleden die niet-kinderbijlaggerechtigd zijn. Voor de categorie kinderen die kinderbijlaggerechtigd zijn is er reeds een dubbele gezinskorting bepaald (zie art. 45, §1, tweede lid, van het Kaderbesluit Sociale Huur).

De wijzigingen zullen met terugwerkende kracht tot 1 januari 2020 in werking treden. Dit is mogelijk omdat het een regeling betreft die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent aan de burgers.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

ARTIKEL 1

Met dit artikel wordt een wijziging aangebracht aan artikel 45 van het Kaderbesluit Sociale Huur. De sociale huurprijs wordt met 19 euro verlaagd voor ieder minderjarig kind, kind dat kinderbijslaggerechtigd is, of persoon met een ernstige handicap. Betreft het een minderjarig of kinderbijslaggerechtigd kind met een ernstige handicap, dan wordt de korting verdubbeld. Ook personen met een ernstige verstandelijke handicap die verlengd minderjarig werden verklaard genieten de dubbele korting.

De wet van 17 maart 2018 tot hervorming van de regelingen inzake onbekwaamheid en tot instelling van een nieuwe beschermingsstatus die strookt met de menselijke waardigheid, maakte komaf met het statuut van verlengde minderjarigheid. De overgangsfase liep ten einde in september 2019. Dat betekent dat personen met een ernstige verstandelijke handicap die in een sociale huurwoning bijwonen sindsdien enkel nog in aanmerking kwamen voor een enkele korting. Immers de toekenning van (verhoogd) kinderbijslag is een voorwaardelijk recht.

Met deze maatregel wordt enerzijds gezorgd voor continuïteit om voor meerderjarige inwonende kinderen met een ernstige verstandelijke handicap een dubbele korting te voorzien, anderzijds wordt de korting uitgebreid naar alle bijwonende familieleden met een ernstige handicap, ongeacht of het om een fysieke dan wel verstandelijke handicap gaat. Zo wordt de regelgeving vereenvoudigd én wordt iedere persoon op een gelijke manier behandeld.

ARTIKEL 2

Met dit artikel wordt een wijziging aangebracht aan artikel 46 van het Kaderbesluit Sociale Huur. De invoering van het referentie-inkomen vanaf 1 januari 2020 beoogde een eerlijkere en objectieve berekeningswijze van de huurprijs door te voeren. Zo wordt voortaan het inkomen van zij die het woonrecht hebben meegerekend, alsook het inkomen van alle niet kinderbijslaggerechtigde bijwoners. De redenering is dat wanneer iemand het genot heeft van de sociale huurwoning, hij hiervoor ook een eerlijke bijdrage dient te betalen. De middelen die de sector hierdoor extra genereert kunnen aangewend worden voor de broodnodige investeringen in de renovatie, sloop- en nieuwbouw van sociale huurwoningen.

Op basis van de cijfers van de sociale verhuurders, heb ik besloten om een tweede uitzondering in de regelgeving op te nemen. De verhoging van de huurprijs bij huishoudens waar een mantelzorger ondersteuning verleent aan een familielid met een ernstige handicap, is een verkeerd signaal in tijden van vermaatschappelijking van de zorg. Deze mantelzorgers hebben immers nood aan ondersteuning voor de taken die zij opnemen. Voortaan zal dan ook naast een volledige vrijstelling van het referentie-inkomen van de personen die kinderbijslaggerechtigd zijn, ook een vrijstelling toegepast worden op het referentie-inkomen van de familieleden van de eerste, tweede en derde graad van de huurder die erkend zijn als ernstig gehandicapt.

Het bedrag van de vrijstelling is gelijk aan het geïndexeerde bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming die toegekend wordt aan de personen die behoren tot categorie B als vermeld in artikel 6, §1, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap. Voor een vlotte toepassing wordt voor het toepassingsjaar gewerkt met het geïndexeerde bedrag zoals het van toepassing was op 1 september van het jaar dat aan de vaststelling van het referentie-inkomen voorafgaat. Dat komt voor 2020 neer op 11.148,38 euro.

Niet alleen personen met een (gedeeltelijke) inkomensvervangende tegemoetkoming komen in aanmerking voor het bedrag van de vrijstelling. Ook personen met een ernstige handicap die (gedeeltelijke) inkomsten uit arbeid hebben, zullen van het regime kunnen genieten. Op die manier worden de belastbare inkomsten en de niet belastbare vervangingsinkomsten op dezelfde wijze behandeld, en kan er een gelijke behandeling van de bijwoners worden gegarandeerd. De

inkomensvervangende tegemoetkoming houdt ook rekening met de hoogte van de belastbare (gezins-)inkomsten. Het zou daarom contraproductief zijn als iemand met een tegemoetkoming die begint (deels) te werken opeens een deel van dat loon moet spenderen aan huisvesting. Dat zou de stap naar werken kunnen ontmoedigen. Door de maatregel breed toe te passen, wordt dat vermeden.

De vrijstelling geldt per familielid van de eerste, tweede en derde graad van de huurder dat erkend is als ernstig gehandicapt. Als er meerdere familieleden ernstig gehandicapt zijn, zullen er dus meerdere vrijstellingen kunnen toegepast worden. Als de vrijstelling groter is dan het referentie-inkomen van het familielid, wordt ze wel begrensd tot het referentie-inkomen van dat familielid. Bijvoorbeeld indien de persoon een inkomen uit arbeid heeft ten belopen van 7000 euro, zal zijn vrijgesteld bedrag 7000 euro zijn. Was zijn inkomen 12.000 euro, dan krijgt hij het maximale bedrag van 11.148,38 euro en zal voor de huurprijsberekening rekening gehouden worden met een inkomen van 851,61 euro.

Het vrijgestelde bedrag wordt verrekend op het geïndexeerde referentie-inkomen van het gezinslid.

ARTIKEL 3

In afwachting van de inwerkingtreding van artikelen 38 tot en met 50, hanteren de lokale besturen en het Vlaams Woningfonds een afwijkende huurprijsberekening. Het inkomensbegrip dat ze hanteren in die berekening is echter afgestemd op het inkomensbegrip dat de sociale verhuurders hanteren, namelijk het referentie-inkomen, en de uitzonderingen. Deze uitzonderingen staan echter vermeld in artikel 46, een artikel dat niet van toepassing is op de lokale besturen en het Vlaams Woningfonds. Het is daarom noodzakelijk om in artikel 78 de volledige definitie te hernemen.

In dit artikel is nog een technische aanpassing aangebracht, meer bepaald aan de wijziging van artikel 78, derde lid, van het Kaderbesluit Sociale Huur. Voor het Vlaams Woningfonds wordt de indexatie, vermeld in artikel 56 van het Kaderbesluit Sociale Huur, bij de vaststelling van het referentie-inkomen waarop de huurprijs wordt berekend wel toegepast. De zin "Bij de vaststelling van het referentie-inkomen waarop de huurprijs wordt berekend, wordt de indexatie, vermeld in artikel 56, derde lid, van dit besluit, niet toegepast" wordt dan ook geschrapt.

ARTIKEL 4

Aan dit besluit wordt een terugwerkende kracht verleend. Dat is mogelijk omdat de terugwerkende kracht betrekking heeft op een regeling die, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen toekent aan de sociale huurder. De inwerkingtreding van het besluit is bepaald op de dag die volgt op de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

ARTIKEL 5

Dit artikel behoeft geen toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen impact op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Advies van de Inspectie van Financiën (hierna: de Inspectie):

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 3 februari 2020. De Inspectie van Financiën geeft een gunstig advies binnen de beschikbare kredieten en stelt dat er gemotiveerd begrotingsakkoord dient te worden ingewonnen.

De Inspectie van Financiën kan vanuit het billijkheidsoogpunt de ontworpen regeling wat betreft de huurprijsberekening bijtreeden. Hij stelt dat de vrijstellingsregeling die is uitgewerkt, strenger is dan de vroegere regeling (want deze geldt voortaan slechts tot een bepaalde grens. Anderzijds geldt de nieuwe regeling ook voor familieleden van de derde graad die een ernstige handicap hebben en wordt de dubbele gezinskorting uitgebreid tot alle familieleden van de eerste, tweede en derde graad) met een ernstige handicap.

Wat de budgettaire aspecten betreft, merkt de Inspectie op dat het dossier geen informatie bevat over het effect op de gewestelijke sociale correctie (GSC). Er kan immers een afgeleide weerslag zijn op de GSC vermits de huurinkomsten van de sociale verhuurders zullen afnemen door de aanpassing van de huurprijsberekening.

Het is inderdaad zo dat voorliggende aanpassing, namelijk de verhoging van de gezinskorting en een geheel of gedeeltelijke vrijstelling van het inkomen van een familielid van eerste, tweede of derde graad met een ernstige handicap de huurprijs voor de betrokken gezinnen zal doen verlagen, hetgeen een impact heeft op de huurinkomsten van de verhuurder, en desgevallend, ook op de GSC. Het betreft hier echter een reparatie van een beslissing die pas op 1 januari 2020 van toepassing is gegaan. Het verlies aan huurinkomsten is dan ook ten dele fictief te noemen. Het betreft ook maar een beperkte groep van personen waarvoor de reparatie geldt. Voor de andere bijwoners die tot 1 januari 2020 werden vrijgesteld is niet in een reparatie voorzien.

Er mag ook niet voorbijgegaan worden aan het feit dat de vorige beleidsmakers de aanpassing hebben doorgevoerd omdat de toenmalige regeling met de uitzonderingen leidde tot ongelijke situaties. Een exhaustieve lijst opstellen van situaties waarbij het inkomen niet of maar gedeeltelijk meetelt, zou niet enkel de regelgeving complex maken, het zou financieel niet haalbaar zijn noch rechtvaardig daar die personen wel mee het genot hebben van de woning. In plaats van de uitzonderingen te verbreden, werd dan ook geopteerd om geen uitzonderingen meer toe te laten, behalve het inkomen van een inwonende persoon die nog kinderbijslaggerechtigd is. Op geen enkel moment was het verhogen van de huurinkomsten via het schrappen van de uitzonderingen een beleidsintentie. Door het gebrek aan data was het ook niet mogelijk om de precieze impact in te schatten. De verhuurders dienden immers onder de vorige regelgeving geen rekening te houden met de inkomsten van deze doelgroep, waardoor mijn administratie dan ook geen zicht had/kon hebben op het aantal huishoudens waarbij er een ongewenst effect zou zijn. Uit de inkomenscijfers die gebruikt worden voor 2020, blijkt nu dat het effect onderschat is waardoor een reparatie zich opdringt.

Tot slot merkt de Inspectie op dat het nuttig zou zijn om aan te geven wat de globale impact is van alle beslissingen met gevolgen op de huurprijsberekening vanaf 1 januari 2020, zowel naar gemiddelde stijging en uiterste spreiding rond het gemiddelde. Hier kan worden verwezen naar de nieuwsflash van de VMSW van 4 december 2019 en de omzendbrief van 16 januari 2020 waarin de sector gevraagd wordt noodzakelijke data aan te leveren om inderdaad die oefening te doen. Op 3 februari 2020 konden de data van 55 maatschappijen verwerkt worden.

Het begrotingsakkoord werd verleend op 4 februari 2020.

B. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse overheid.

C. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend ontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 45, 46 en 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode;
- 2° de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed

Matthias DIEPENDAELE

Bijlagen

1. Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 45, 46 en 78 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode
2. Het advies van de Raad van State